

### MINÄ JOULUA ETSIN YKSIN

Minä joulua etsin yksin,  
aivan orpona vaelsin,  
oli jouluaattoilta  
kellot kirkkojen kumisi,  
minä tunsin riemun suuren,  
sekä rauhaa rinnassani,  
minä kuuntelin aivan vaiti,  
tuli joulu mun mukahan.

Minä joulua etsin yksin  
minut jättäneet kaverit,  
vain lintunen oksallansa,  
minun laillani osaton,  
ei katettu sillä pöytä,  
eivät kynttilät kimalla,  
ei hopeiset kellot helkä,  
soitto viihdytä soirea.

Tuo varpunen onnen antoi,  
kai osani saan minäkin,  
ei huominen mieltä paina,  
ja saan ruokaa huomennakin.

### JOULU SAAPUU JOUTAVALLE

Joulu saapuu joutavalle,  
luuserille, ryövärielle,  
saapuu vankilaan vasiten,

saapuu mökkiin köyhimpien,  
tulee rikkaiden pitoihin,  
rahakkaiden pippaloihin.

Kaikki joulusta puhuvat,  
sanoo hoopot lässyn lässyn,  
eivät tollot kai tajua,  
jalon juhlan tarkoitusta.

Talven keskelle haluttu,  
juhla suuri, arvostettu,  
mielenvirkistys jokaisen,  
lapsen niin kun aikuisenkin.

Hyvä mieli on jokaisen,  
rauha kiirii kaikkialle,  
edes jouluna jotenkin,  
voimme sietää toisiamme.

### HOOSIANNAA LAULOI KUORO

Hoosiannaa lauloi kuoro,  
minä vaiti vain murehdin,  
oli rintani jäässä aivan,  
eikö koskaan se sulaisi.

Murheet ne syvältä raastoi,  
minä harhailin polullain,  
huomasin kohinan kosken,  
näin sen syöverit edessään.

Katselin vireää vettä,

kuulin kuohujen kuminan,  
ne mieleeni antoi rauhan,  
sen löysin riemuna sisältäin.

Hoosiannaa lauloi kuoro,  
tummat kuohut myllersivät,  
olin kosken osana siellä,  
oli rauha mun omanain.

### JOULU SAAPUU KAIKILLEKIN

Joulu saapuu kaikillekin,  
saapuu joulun tuoksuisena,  
mökkiin pieneenkin peräti,  
tuopi tuoksut tullessansa,  
takaa vuosikymmenien,  
palaa mielehen jokaisen  
lapsuusjoulut muisteloista.  
kuusijuhlatkin komeat.

Tuoksuu kuusi tähtilatva,  
tuoksuu kinkku ja piparit,  
kaneli, myös kardemumma,  
lanttulaatikko, rosollit,  
vanha joulu saapumassa,  
pirtin pienenkin perälle  
joka soppeen Suomessamme  
mökin pienen porraspuulle.

## SAAPUIVAT OSAAJAT KERRAN

Saapuivat osajat kerran,  
sinne talliin seimen luokse,  
katsomahan pientä lasta,  
joka tullut kuin luvattu,  
häntä kauan kaivattukin,  
oli saapunut viimein meille  
Vapahtajaksi vasiten,  
Pelastaja heikoimmankin.

Loisti tähti kirkkahasti,  
oli viittana perille,  
kun he luokse seimen pienen,  
kolme tietäjää menivät,  
oli lahjat viemisiksi,  
oli kaikkea kosolti,  
oli kultaa, mirhamia,  
oli tähti turva heille  
kun he seimelle menivät.